De Speren van Schöningen

DE LSN I STI I T IZK I NL

De Schöningen speren, datierend uit het paleolithicum, werden gevonden op een archeologische vindplaats in Nedersaksen. Ook andere houten artefacten, zoals een werpstok, werden op de vindplaats ontdekt.

De plek waar de artefacten gevonden werden was een duplooiveen.

De speren van Schöningen, die tot de oudst bekende jachtwerktuigen ter wereld behoren, werden gevanalyseerd met behulp van absolute dateringsmethoden. Men stelde vast dat de speren tussen 290.000 en 337.000 jaar oud zijn.

De ontdekking van deze artefacten heeft het inzicht van de mens in de vroege mens sterk veranderd. Ze zijn nu te zien in een museum dat ter een van hen gebouwd werd.

Waar werden de speren van Schöningen gevonden?

De Schöningen speren werden gevonden in een dagbouwmijn. De plek waar de speren gevonden werden lag aan de rand van de open graaf van de Schöningen mijn, 40 kilometer ten noordwesten van Braunschweig in Nedersaksen. De plek waar de artefacten gevonden werden was een duplooiveen.

De basis van de sperer werd gevonden in een open graaf van de mijn van 1992 tot 2009 in bedrijf was. Het Sjt in een voormalige overzone die al duizenden jaren door deren en mensen gebruikt werd. Het gebied van ongeveer 3.600 vierkante meter is een van de 13 plaatsen die bij de exploratie van de dagbouwmijn werden opgegraven.

In de tentoonstellingsruimte van het museum zijn vijf dikke pakketten lagen te zien, die omtoken zijn door de verzanding en veranderingen in het waterpeil als gevolg van het veranderende klimaat in het meer. Deze pakketten tonen de veranderingen in het klimaat tijdens de verschillende klimatologische fasen.

De snelle en luchtdichte bedekking van de vondstlagen werd toegeschreven aan de kwaliteit van het in de grond bewaarde organische material. Bovendien werd de vindplaats veilig gesteld door de kunstmatige verhoging van het grondwaterniveau tijdens de ontginningsactiviteiten van de open bruinkoolmijn van Schöningen van 1979 tot 1982.

De plaats waar de artefacten gevonden werden was een gebied dat bekend staat als de speerhorizont. Het is ongeveer 17 meter breed en 125 meter lang en is tevens evenwijdig aan de vroegere oever van het meer, dat tijdens de late Holsteiner Warme Periode in verdlingsvorm 4 Mg.

Oorspronkelijk dacht men dat de artefacten ongeveer 400.000 jaar oud waren. Er zijn echter verschillende dateringsmethoden gebruikt om de ouderdom van de artefacten te bepalen.

Hoe zien de speren van Schöningen eruit?

Een van de gevonden speren was een houten werpspeer met een lengte van ongeveer 2,53 meter. Hij was gemaakt van rechte sparrenstammen. De andere twee speren, Sperr IV en Sperr V genoemd, zijn van dennenhout gemaakt.

De keuze van de coniferen die gebruikt werden om de sperr te maken was gebaseerd op het afwijkende effect van het klimaat tijdens de interglaciale periode.

De grootte van de speren is tussen 2,5 en 6 centimeter. Hoewel de houtsoorten die gebruikt werden om de artefacten te maken algemeen bekend staan als jachthout, werden ze gemaakt van langzaam groeiend hout dat blootgesteld was aan langdurige hitteschokken onstandigheden. Archeologen gelooven dat het hout groeide op een plaats die bekend staat als de hem of de ep.

De speren, die tussen 1,80 en 2,35 meter lang zijn, zijn licht vervormd doordat ze door de druk van de sedimenten waar bewaard zijn. Zo zijn hun oorspronkelijke vormen het hoge niveau van valmanschap dat in deze periode werd bewerkt. Het als de tegenwoordige weidsthijsperr zijn hun bepen symmetrisch gevormd. Ze hebben ook een centraal merg, dat het zwakste deel van de schacht is, en de allerdikste delen zijn de uiteinden tegen er vallig.

De kenmerken van de houten speren in de Schöningen Joextin Sjtarr op die welke in moderne wedstrijden gebruikt worden. Bij proeven konden alleen de replica's van de artefacten met succes tot 76 meter ver werpen. Na de replica's op een afstand van 20 meter gegooid te hebben, bewezen onderzoekers van het University College London dat deze voorwerpen erg gevaarlijk waren.

Andere houten wapens die bij de speren gevonden werden.

"Hiervoor hebben ook verschillende andere artefacten ontdekt, zoals stenen voorwerpen en skeletten van dieren als olifanten, neushoorns en runderen.

De meeste gevonden dierenbotten waren van paarden. Ongeveer 12.000 van die botten waren afkomstig van bizons, rode herten en paarden.

De paardenbotten die in het gebied gevonden zijn, behoren tot een soort die bekend staat als het Mosbach paard. De sceen verschillende sneden op de dieren aanbrachten, wat erop wijst dat deze werktuigen door verschillende mensen gebruikt werden. Met behulp van een scanning elektronen microscoop kon onderzoeker Thijs van Kolfschoten fijne steensplinters in de botten identificeren.

De vondstlaag van de sperren bevat ook ongeveer 1500 vuursteen artefacten, waarvan men denkt dat er er door mensen naartoe gebracht dat Daarmee zijn messen, bladen en schrapers. De archeologen ontdekten ook verschillende stenen werktuigen die verandert zijn door de omgeving waarin ze aftermidig waren.

Zijn er elders soortgelijke vondsten die op de speren van Schöningen lijken?

Er zijn slechts enkele houten artefacten uit het paleolithicum gevonden. Daarbij behoren het hout dat gevonden werd in de Zuid-Engelse stad Clacton-on-Sea en de vondsten uit de Spaanse vindplaatsen Ambrona, Bad Cannstatt en Torralba. Hoewel slechts één fragment hout uit de stad Clacton-on-Sea nog intact is, is van de andere artefacten uit deze gebieden bekend dat ze ongeschikt zijn als jachtwapens.

Het gebruik van het hout uit de Bilzingsleben site is in twijfel getrokken vanwege de ouderdom ervan. De houten stootlans uit Lehringen in Nedersaksen daarentegen is 125.000 jaar oud. Aangenomen wordt dat dit soort werktuig gebruikt werd om een boutjachtwild te doden.

In 2012 werd in het Sjtschöttl Science gemeld dat onderzoekers uit Zuid-Afrika bewijzen gevonden hebben dat Homo sapiens erg goed wist gejaagd kan hebben met sperren gemaakt van gevulde stenen punten. Dit wijst erop dat deze mensen op dieren jaagden met houten schachten.

Een team van onderzoekers van de Universiteit van Toronto analyseerde het Sjentijke gereserve, dat afkomstig is uit een streek in Zuid-Afrika die ongeveer 500.000 jaar oud is. Ze ontdekten verschillende lokaria die erop wijzen dat de voorwerpen als speren gebruikt werden.

Welke betekenis hebben de Schöningen sperren voor de Achaeologie?

Opgraver Hartmut Thieme gelooft dat de plek waar de sperren werktuigen gevonden werden een jachtkamp was. Hij zegt dat de dieren gedood werden met een combinatie van sperren werktuigen en jachtechniekken.

Het dichte riet rond het meer bood dekking aan de jagers, en zo konden de paarden dicht bij de sperren naar toe komen.

De onderzoekers concludeerden dat het jachtwezen in de herfst begon. Hij vond ook sporen van een rituele handeling in de sperren die de jagers achterlieten. Deze voorwerpen tonen aan dat de jagers hun sperren voor een ritueel gebruikten.

De ontdekking van de vindplaats in Schöningen en aan de sperren heeft ons inzicht in de vroege menselijke ontwikkeling radicaal veranderd. Het heeft ook de eerdere wetenschappelijke opvatting weerlegd dat Homo erectus en andere vroege mensen zich alleen met vee en planten konden voeden.

De vondst van de sperren en de werpstok, die van een houtsoort gemaakt waren, zijn het eerste bewijs dat de mens in de prehistorie jaagde. Ze bewijzen ook dat de vroege mens met verschillende soorten wapens kon omgaan.

Het vermogen om met succes op groot wild te jagen was infact alleen oorspronkelijk zonder de nodige vaardigheden en een complexe sociale structuur, maar vereiste ook de ontwikkeling van verschillende vormen van communicatie en intellectuele vermogens. Ook van Homo heidelbergensis wordt gedacht dat hij deze vaardigheden ontwikkelde.

Staat de staf Schöningen op de Wereelderfgoedlijst?

In 2016 kondigde de staf Schöningen aan dat ze van plan was de Schöningen Sperren als Werelderfgoed aan te vragen. In 2021 nomineerde de regering van Nedersaksen de site ook voor de Duitse Voorlopige Lijst. De aanvraag werd gedaan omdat de sperren een belangrijk getuigenis zijn van de vroege menselijke ontwikkeling. Ze bewijzen ook dat de vroege mens met verschillende soorten wapens kon omgaan.

Duitsland heeft een lijst van sites ingediend die in aanmerking komen om in 2024 op de Wereelderfgoedlijst te worden geplaatst.

Geschiedenis van het onderzoek

Beginnend in 1983

De ontwikkeling van de open mijn van Schöningen begon in 1979. Het project werd ondersteund door de bouw van een kanchtcentrale in de buurt van de mijn. De bouw van de centrale begon ook op de plaats van de krachtcentrale.

In 1982 vande een industrieel voor de Instandhouding van historische monumenten een archeologisch onderzoek uit voor het grondmonument in de ticlenmijn van Helmstedt. Vanwege het uitbreiden van mijnbouwgebied verwachtte men dat er meer archeologische vindplaatsen ontdekt zouden worden. In 1983 begon Hartmut Thieme van het Institut een project om het mijnbedrijf en de landschappen van Braunschweig te onderzoeken.

De ontdekkingen van de Schning sperren en andere opperrakkige vindplaatsen in Duitsland leidden in de volgende jaren tot de documentatie van belangrijke vindplaatsen uit het Neolithicum, de Bronstijd en de Loretijd.

Speervondsten uit 1994

In 1983 werden de eerste Sjat-Paleolithische vondstlagen ontdekt in het zuidelijke deel van het kuilenveld, dat onder de afzettingen uit de Lietzijd lag. Het jaar daarop werden aan de rand van de kuil ook verschillende dierenbotten en een houten stok gevonden. Dit gebied werd aangeduid als site 13.

Toen de omweg van het jaar ontdekte toenam, werd een groot gebied van de mijn afgegraven. Dit bracht een opgravingsplatform aan het licht dat bekend staat als een speerbank. Het bevatte de overblijfselen van een jachtkamp uit de Steentijd. Het platform onthulde ook de overblijfselen van een groot aantal paarden die zich rond 300.000 jaar geleden op een veer aan het meer bevonden gejaagd.

Voorwerpen die bij het archeologisch onderzoek gevonden werden waren o.a. verschillende soorten wapens, zoals sperrs, stukken en een steenbank.

Onderzoeksproject uit 2008

In 2008 ging het Schning Onderzoeksprogram van start, in samenwerking tussen het Niedersächsische Staatsbureau voor Monumentenzorg en de Universiteit van Tübingen. Het project werd gefinancierd door het Duitse Onderzoeksfonds. Nicholas Conard, een archeoloog, leidde het project.

Gezamenlijk onderzoek van de vondstlagen van de sperren en de bijbehorende artefacten op de site vond plaats tussen 2008 en 2012. Het werd opgegraven door de Kahlen-Bergwerke AG.

De basis van de sperer werd gevonden in een open graave mijn die van 1992 tot 2009 in bedrijf was. Het Sjt in een voormalige overzone die al duizenden jaren door deren en mensen gebruikt werd. Het gebied van ongeveer 3.600 vierkante meter is een van de 13 plaatsen die bij de exploratie van de dagbouwmijn werden opgegraven.

In de tentoonstellingsruimte van het museum zijn vijf dikke pakketten lagen te zien, die omtoken zijn door de verzanding en veranderingen in het waterpeil als gevolg van het veranderende klimaat in het meer. Deze pakketten tonen de veranderingen in het klimaat tijdens de verschillende klimatologische fasen.

De snelle en luchtdichte bedekking van de vondstlagen werd toegeschreven aan de kwaliteit van het in de grond bewaarde organische material. Bovendien werd de vindplaats veilig gesteld door de kunstmatige verhoging van het grondwaterniveau tijdens de ontginningsactiviteiten van de open bruinkoolmijn van Schöningen van 1979 tot 1982.

De plaats waar de artefacten gevonden werden was een gebied dat bekend staat als de speerhorizont. Het is ongeveer 17 meter breed en 125 meter lang en is tevens evenwijdig aan de vroegere oever van het meer, dat tijdens de late Holsteiner Warme Periode in verdlingsvorm 4 Mg.

Oorspronkelijk dacht men dat de artefacten ongeveer 400.000 jaar oud waren. Er zijn echter verschillende dateringsmethoden gebruikt om de ouderdom van de artefacten te bepalen.

Hoe zien de sperren van Schöningen eruit?

Een van de gevonden sperren was een houten werpspeer met een lengte van ongeveer 2,53 meter. Hij was gemaakt van rechte sparrenstammen. De andere twee sperren, Sperr IV en Sperr V genoemd, zijn van dennenhout gemaakt.

De keuze van de coniferen die gebruikt werden om de sperr te maken was gebaseerd op het afwijkende effect van het klimaat tijdens de interglaciale periode.

De grootte van de sperren is tussen 2,5 en 6 centimeter. Hoewel de houtsoorten die gebruikt werden om de artefacten te maken algemeen bekend staan als jachthout, werden ze gemaakt van langzaam groeiend hout dat blootgesteld was aan langdurige hitteschokken onstandigheden. Archeologen gelooven dat het hout groeide op een plaats die bekend staat als de hem of de ep.

De sperren, die tussen 1,80 en 2,35 meter lang zijn, zijn licht vervormd doordat ze door de druk van de sedimenten waar bewaard zijn. Zo zijn hun oorspronkelijke vormen het hoge niveau van valmanschap dat in deze periode werd bewerkt. Het als de tegenwoordige weidsthijsperr zijn hun bepen symmetrisch gevormd. Ze hebben ook een centraal merg, dat het zwakste deel van de schacht is, en de allerdikste delen zijn de uiteinden tegen er vallig.

De kenmerken van de houten sperren in de Schöningen Joextin Sjtarr op die welke in moderne wedstrijden gebruikt worden. Bij proeven konden alleen de replica's van de artefacten met succes tot 76 meter ver werpen. Na de replica's op een afstand van 20 meter gegooid te hebben, bewezen onderzoekers van het University College London dat deze voorwerpen erg gevaarlijk waren.

Andere houten wapens die bij de sperren gevonden werden.

"Hiervoor hebben ook verschillende andere artefacten ontdekt, zoals stenen voorwerpen en skeletten van dieren als olifanten, neushoorns en runderen.

De meeste gevonden dierenbotten waren van paarden. Ongeveer 12.000 van die botten waren afkomstig van bizons, rode herten en paarden.

De paardenbotten die in het gebied gevonden zijn, behoren tot een soort die bekend staat als het Mosbach paard. De sceen verschillende sneden op de dieren aanbrachten, wat erop wijst dat deze werktuigen door verschillende mensen gebruikt werden. Met behulp van een scanning elektronen microscoop kon onderzoeker Thijs van Kolfschoten fijne steensplinters in de botten identificeren.

De vondstlaag van de sperren bevat ook ongeveer 1500 vuursteen artefacten, waarvan men denkt dat er er door mensen naartoe gebracht dat Daarmee zijn messen, bladen en schrapers. De archeologen ontdekten ook verschillende stenen werktuigen die verandert zijn door de omgeving waarin ze aftermidig waren.

Zijn er elders soortgelijke vondsten die op de sperren van Schöningen lijken?

Er zijn slechts enkele houten artefacten uit het paleolithicum gevonden. Daarbij behoren het hout dat gevonden werd in de Zuid-Engelse stad Clacton-on-Sea en de vondsten uit de Spaanse vindplaatsen Ambrona, Bad Cannstatt en Torralba. Hoewel slechts één fragment hout uit de stad Clacton-on-Sea nog intact is, is van de andere artefacten uit deze gebieden bekend dat ze ongeschikt zijn als jachtwapens.

Het gebruik van het hout uit de Bilzingsleben site is in twijfel getrokken vanwege de ouderdom ervan. De houten stootlans uit Lehringen in Nedersaksen daarentegen is 125.000 jaar oud. Aangenomen wordt dat dit soort werktuig gebruikt werd om een boutjachtwild te doden.

In 2012 werd in het Sjtschöttl Science gemeld dat onderzoekers uit Zuid-Afrika bewijzen gevonden hebben dat Homo sapiens erg goed wist gejaagd kan hebben met sperren gemaakt van gevulde stenen punten. Dit wijst erop dat deze mensen op dieren jaagden met houten schachten.

Een team van onderzoekers van de Universiteit van Toronto analyseerde het Sjentijke gereserve, dat afkomstig is uit een streek in Zuid-Afrika die ongeveer 500.000 jaar oud is. Ze ontdekten verschillende lokaria die erop wijzen dat de voorwerpen als sperren gebruikt werden.

Welke betekenis hebben de Schöningen sperren voor de Achaeologie?

Opgraver Hartmut Thieme gelooft dat de plek waar de sperren werktuigen gevonden werden een jachtkamp was. Hij zegt dat de dieren gedood werden met een combinatie van sperren werktuigen en jachtechniekken.

Het dichte riet rond het meer bood dekking aan de jagers, en zo konden de paarden dicht bij de sperren naar toe komen.

De onderzoekers concludeerden dat het jachtwezen in de herfst begon. Hij vond ook sporen van een rituele handeling in de sperren die de jagers achterlieten. Deze voorwerpen tonen aan dat de jagers hun sperren voor een ritueel gebruikten.

De ontdekking van de vindplaats in Schöningen en aan de sperren heeft ons inzicht in de vroege menselijke ontwikkeling radicaal veranderd. Het heeft ook de eerdere wetenschappelijke opvatting weerlegd dat Homo erectus en andere vroege mensen zich alleen met vee en planten konden voeden.

De vondst van de sperren en de werpstok, die van een houtsoort gemaakt waren, zijn het eerste bewijs dat de mens in de prehistorie jaagde. Ze bewijzen ook dat de vroege mens met verschillende soorten wapens kon omgaan.

Het vermogen om met succes op groot wild te jagen was infact alleen oorspronkelijk zonder de nodige vaardigheden en een complexe sociale structuur, maar vereiste ook de ontwikkeling van verschillende vormen van communicatie en intellectuele vermogens. Ook van Homo heidelbergensis wordt gedacht dat hij deze vaardigheden ontwikkelde.

Staat de staf Schöningen op de Wereelderfgoedlijst?

In 2016 kondigde de staf Schöningen aan dat ze van plan was de Schöningen Sperren als Werelderfgoed aan te vragen. In 2021 nomineerde de regering van Nedersaksen de site ook voor de Duitse Voorlopige Lijst. De aanvraag werd gedaan omdat de sperren een belangrijk getuigenis zijn van de vroege menselijke ontwikkeling. Ze bewijzen ook dat de vroege mens met verschillende soorten wapens kon omgaan.

Duitsland heeft een lijst van sites ingediend die in aanmerking komen om in 2024 op de Wereelderfgoedlijst te worden geplaatst.

Geschiedenis van het onderzoek

Beginnend in 1983

De ontwikkeling van de open mijn van Schöningen begon in 1979. Het project werd ondersteund door de bouw van een kanchtcentrale in de buurt van de mijn. De bouw van de centrale begon ook op de plaats van de krachtcentrale.

In 1982 vande een industrieel voor de Instandhouding van historische monumenten een archeologisch onderzoek uit voor het grondmonument in de ticlenmijn van Helmstedt. Vanwege het uitbreiden van mijnbouwgebied verwachtte men dat er meer archeologische vindplaatsen ontdekt zouden worden. In 1983 begon Hartmut Thieme van het Institut een project om het mijnbedrijf en de landschappen van Braunschweig te onderzoeken.

De ontdekkingen van de Schning sperren en andere opperrakkige vindplaatsen in Duitsland leidden in de volgende jaren tot de documentatie van belangrijke vindplaatsen uit het Neolithicum, de Bronstijd en de Loretijd.

Speervondsten uit 1994

In 1983 werden de eerste Sjat-Paleolithische vondstlagen ontdekt in het zuidelijke deel van het kuilenveld, dat onder de afzettingen uit de Lietzijd lag. Het jaar daarop werden aan de rand van de kuil ook verschillende dierenbotten en een houten stok gevonden. Dit gebied werd aangeduid als site 13.

Toen de omweg van het jaar ontdekte toenam, werd een groot gebied van de mijn afgegraven. Dit bracht een opgravingsplatform aan het licht dat bekend staat als een speerbank. Het bevatte de overblijfselen van een jachtkamp uit de Steentijd. Het platform onthulde ook de overblijfselen van een groot aantal paarden die zich rond 300.000 jaar geleden op een veer aan het meer bevonden gejaagd.

Voorwerpen die bij het archeologisch onderzoek gevonden werden waren o.a. verschillende soorten wapens, zoals sperrs, stukken en een steenbank.

Onderzoeksproject uit 2008

In 2008 ging het Schning Onderzoeksprogram van start, in samenwerking tussen het Niedersächsische Staatsbureau voor Monumentenzorg en de Universiteit van Tübingen. Het project werd gefinancierd door het Duitse Onderzoeksfonds. Nicholas Conard, een archeoloog, leidde het project.

Gezamenlijk onderzoek van de vondstlagen van de sperren en de bijbehorende artefacten op de site vond plaats tussen 2008 en 2012. Het werd opgegraven door de Kahlen-Bergwerke AG.

Vooraanstaand onderzoekers van verschillende instellingen uit de hele wereld waren momenteel studies uit in verband met het archeologisch onderzoek op de Sperrs. Dr Sandrine Berhoen het Senckenberg Onderzoeksinstituut, de Universiteit van Leuphana, de Leibniz Universiteit van Hannover en het Romano-Germaans Museum in Mainz.

Nieuwe samenwerkingen uit 2016

In 2016 dreeg het Nederlandsche Ministerie van Welenschap en Cultuur het archeologische onderzoeksproject naar de Schöningen sperren over aan het Senckenberg Onderzoeksinstituut. Het instituut werd gekozen vanwege zijn deskundigheid op het gebied van de steentijd. Het onderzoek is het project werd ook uitgevoerd omdat het ministerie het publiek meer betrokkenheid tot geven aan de site.

Voorstanders van het project beklitsseren echter de manier waarop de regering van Nedersaksen met het project omging. Ze beklitsseerden dat de staat de betekenis van de jachtsperens die op vindplaats 13 gevonden werden, niet voldoende had overgedragen.

Als gevolg van de kritiek besloot de regering van Nedersaksen een nieuwe samenwerkingsovereenkomst te sluiten met de Universiteit van Tübingen en de SGN. Deze overeenkomst werd op 1 augustus 2016 ondertekend. Bovendien werd een wetenschappelijke advieraad opgericht om de internationale en nationale samenwerking op de site te bevorderen.

De wetenschappelijke opgravingen op site 13 zijn nog niet voltooid. De plweg bestaat uit tien mensen, en de hoofdopgraving wordt ondersteund door ongeveer 10 leerlingen. In 2016 verwachtte het hoofd van het project, Jordi Serangeli, nog meer belangrijke ontdekkingen op de site.

Verdere onderzoeken vanaf 2020

In 2020 zal, als ontdekkelijk van een driejarig onderzoeksproject, verder onderzoek gedaan worden naar de verschillende voorwerpen die op Site 13 gevonden zijn. Het project, dat door de NLO en de Universiteit van Tübingen gezamenlijk wordt uitgevoerd, heeft tot doel een dieper inzicht te krijgen in het proces van het maken van de houten voorwerpen.

Het project, getiteld "Process van fabricage van houten produkten op de Schöningen Sperens", wordt geïfinanceerd door de Duitse Onderzoeksstichting. Het wordt geleid door Thomas Terberger van de NLO en Holger Kröz van de Universiteit van Göttingen.

Tentoonstellingen met de Schöningen sperren

De verschillende voorwerpen die op vindplaats 13 gevonden zijn, worden momenteel tentoongesteld in een museum dat het "Schöningen Onderzoeksmuseum" heet.

Deze faciliteit, die ook bij de vindplaats van de sperren ligt, is gewijd aan interdisciplinaire studies van de Schöningen sites en de Pleistocene archeologie. Het museum biedt ook een ervaringsgerichte leeromgeving.

De landschapsdistrikten van de vindplaats, waaronder een weide met witte paarden, geven een inzicht in de levensomstanden die in de Warme Periode in het gebied bestonden. Vanwege de economische situatie besloot het Niedersächsische Staatsbureau van Monumentenzorg de naam van het museum te veranderen van Palon in Schöningen Onderzoeksmuseum.

- In 2020 en 2008 worden de sperren tentoongesteld in een tentoonstelling die door de deelstaatregering van Nedersaksen georganiseerd werd. Het was getiteld "De Schöningen Speren: Mens en jacht 400.000 jaar geleden".
- Een sperr was ook te zien op de tentoonstelling "Archeologie in Duitsland", die van 21 septemper tot 9 januari 2018 in Berlijn plaatsvond.

Samenvatting

De Schöningen sperren zijn acht houten sperren die tussen 1994 en 1998 gevonden werden in de open bruinkoolmijn Schöningen in het district Helmstedt. Je kunt het beste een hoteltoerse boeken om ze te bezoeken.

Met een ouderdom van meer dan 400.000 jaar zijn deze sperren de oudste volledig bewaard gebleven wereı- en jachtwapen in de geschiedenis van de mensheid, en ze zijn van grote betekenis voor de geschiedenis in het algemeen.

Tot de ontdekking van deze jachtsperen waren onderzoekers van dat Homo heidelbergensis, die nauw verwant was aan Homo erectus, d.w.z. de "rechtopstaande mens", en ook de Neanderthaler primitieve wezens waren die geen taal bezaten. Tot de nieuwe gebruiken onderzoekers dat deze vroege mensen al de (prijs) technieken en assisters waren, die niet gedacht zondat is daar de intelligentie of de "technische" middelen niet voor hadden.

Met de ontdekking van de Schöningen sperren moest deze opvatting radicaal worden veranderd. De sperren zijn buitengewoon zorgvuldig gemaakt, wat alleen mogelijk was met groot samenwerkings en technologisch begrip/vermogen. Op één naam na, die een dennenhout gemaakt was, waren alle andere sperren van vuurenhout, dat ook op gespleten stukken gevonden werd. Je kunt het dus bovendien op een hiërarchie zetten.

Dit betekent dat de jachtsperren het bewijs zijn dat Homo erectus en waarschijnlijk ook Neanderthalers op jacht gingen en mogelijk ook op groot wild jaagden.

Maar vooral de jacht op groot wild is helemaal niet mogelijk zonder communicatie (van welke soort dan ook), zonder een bepaald soort cognitie en zonder strategieën, zodat men moet aannemen dat Homo erectus juist deze vermogens al bezat en het, zoals tot op dit moment nog werd aangenomen, alleen de moderne mens, Homo sapiens (de "wetende mens"),

facebook twitter pin it linkedin tumblr whatsapp

You should also read:

June 27, 2022

Spyd fra Schöningen

June 27, 2022

Le Lance di Schöningen

June 27, 2022

Les lances de Schöningen